

HET HERTJE.

Men verzoekt ons, een woord te spreken ten gunste van de loterij van den Haag-schen Kunstkring. Die loterij streeft een weldadig doel na en dus valt 'or over te praten. Maar het gaat er hier v o o r a l om, te wijzen op de premieplaat dezer loterij.

Ieder jaar komen lootjes op de markt. Ieder jaar is er een premieplaat. Soms 'n leelijke, soms 'n mooie. Dat is voor de afwisseling. Dit jaar was het weer de beurt aan 'n mooie. Aan een héél mooie zelfs....

Want Van Meegeren stond zijn „Hertje” ter reproductie af. „Het” Hertje. Het op 't papier geblazen, ijle, ranke hertje. Het hertje van Prinses Juliana....

Dat wist per slot niet iederéén. De teekening van dat hertje is zeer velen bekend, maar dat het Juliana's hertje was, niet. Het verbleef nabij het Huis ten Bosch, waar Van Meegeren werkte. En deze vroeg en kreeg verlof, dat hij het hertje mocht teekenen. Het hertje kwam dagelijks poseeren. En toen de teekening — de zoo buitengewoon geslaagde, ragfijne teekening — gereed was, stierf het hertje. Dat was hartgrondig jammer en de Koningin was uiteraard zeer teleurgesteld en meende, dat het hertje wellicht van de verf had geproefd. Maar de veearts meldde, dat het hertje zijn nek gebroken had. Dat heeft nu weliswaar verder niets met de verloting te maken, maar niettemin is de trekking 7 Dec. a.s. en het hertje is de premieplaat bij ieder lot...
